

'Net zo zot op Wham als op Leonard Cohen'

De Belgische zangeres heeft haar plek gevonden; tussen folk en pop. Nu nog serieus worden genomen.

Door Pablo Cabenda

Neeka heeft haar haar geknipt. Waar het vroeger tot haar billen reikte, komt het nu tot over de schouders van de Belgische zangeres. 'Ah, het was zo'n gedoe. Er kwam tijdens het spelen altijd wel iets tussen de snaren.'

Een zangeres met engelachtige loken en een akoestische gitaar wordt al gauw versleten voor Jonkvrouw Folk, die op de malse groene heuvel melodietjes met de wind meeneuriert. Ze lacht. 'Luc de Vos van Gorki zei dat hij mij altijd zag in witte gewaden en met kaarsen.' Met dat imago heeft ze niets. Ja, ze maakt óók folkmuziek. De zangeres uit Pusurs, die al sinds 1999 platen maakt, heeft haar draal gevonden. Ergens tussen pop en folk in.

Het is te horen op *Robin*, het vierde album van Neeka, die eigenlijk Ilse Goovaerts heet. *Robin* is een kleinood. Het kwam eerder dit jaar uit en vloog in Nederland een beetje onder de radar. Het album, waarvoor ze de nummers én de arrangementen schreef, is doortrokken van een kalme sensitiviteit. Ze lijkt een constante factor te zijn geworden in de Belgische popmuziek. De herwaardering voor folk en vocale harmonieën die sinds het succes van Fleet Foxes weer opgang maken, heeft daar zeker aan meegeholpen, zegt ze.

DEUS TIJDPERK

'Ik begon met platen maken in het deUs tijdperk. Gitaarbandjes uit België waren hot. En ik kon daar niet echt aansluiting bij vinden.' Verder niets kwaads over de Belgische gitaargolf van toen - ze heeft zelfs nog meegezongen op twee albums van Zita Swoon - maar ze juicht wel de pluriformiteit toe.

'Ik ben net zo zot op Wham als op Leonard Cohen. Wham is ook melodie. In mainstream pop zijn er genoeg artiesten die met meer vrijheid muziek maken dan in het alternatieve circuit. Zangers en zangeressen met veel meer soul die ik geloof maar niet de waardering krijgen die ze verdienen.'

Want het gaat niet om het genre, het gaat om de intelligentie en het

gevoel. 'Als ik een band als Yeasayer hoor, die totaal andere muziek maakt, herken ik het gevoel voor melodie en de rijkdom aan arrangementen. Het komt waarschijnlijk omdat ik als kind vertrouwd ben geraakt met klassieke muziek, dat ik in mijn popliedjes ook steeds een laagdreufheid wil inbouwen.'

Op 8-jarige leeftijd al ging Goovaerts naar de muziekschool en leerde ze het kerkorgel bespelen. Ze nuttigde een streng dieet van Bach waar ze nu nog 'zot' op is. Die invloed is het duidelijkst hoorbaar op haar voorlaatste album *Women Wonderland* waar een prominente plek is ingeruimd voor klavecimbel en kerkorgel, in het nummer *My Last Days As A Girl*, dat gaat over de geboorte van haar eerste kind.

Suikerbonenmuziek

Ook zoiets: 'Als je als vrouw daarover een liedje schrijft, wordt het sentimenteel gevonden. In de Belgische pers noemden ze het suikerbonenmuziek.' Of die keer toen ze speelde op Rock Rally, het belangrijkste popconcoers in België. De sophisticated singer/songwriter kreeg te horen dat ze 'een van die vrouwen met dagboekverhalen' was.

'Voor mij was die geboorte zo'n bijzondere gebeurtenis dat ik er wel over móest schrijven. Ik vind het juist merkwaardig dat er niet meer mannen zijn die dat ook doen.'

De popwereld gaat gebukt onder de masculiene hegemonie en daaraan kan ze zich ergeren. Ja, er is een Madonna, een Beyoncé of een Lady Gaga, 'maar hoeveel van die vrouwelijke artiesten worden uiteindelijk serieus genomen door de muziekpers?'

Het bewijs: 'Die decenniumlijstjes van de muziekbladen, och! In de *New Musical Express* kwam als vrouw alleen PJ Harvey voor bij de beste albums. Het zijn verder allemaal blanke mannen van in de twintig die in de garage krulpen met hun gitaren.'

Ze protesteert, met een fluwelen stem. *Robin* lijkt te gaan over een stereotype man als fladderend vogeltje met bindingsangst, maar gaat eigenlijk over haar als vrouw die moeite heeft haar plek te vinden in de muziekindustrie. Ze heeft die bijna gevonden. Het imago-probleem is in elk geval getackled. Terwijl ze de uiteinden van haar kapsel inspecteert: 'Het voelt een stuk lichter zo.'

Neeka speelt op 12/5 in dB's in Utrecht.